

Αναδημοσίευση από το tvxs

Μαριάνθη Πελεβάνη

Από τις 12 έως τις 20 Ιουνίου, 35 αποστολές από όλο τον κόσμο, με την διεθνή πρωτοβουλία GlobalMarchToGaza παράλληλα με το σκάφος Madleen του Freedom Flotilla Coalition και το καραβάνι Sumud από την Τυνησία, θα αποτελέσουν τις φωνές εκατομμυρίων ανθρώπων

παγκοσμίως, ταξιδεύοντας στην Αίγυπτο για τη μεγάλη πορεία αλληλεγγύης προς τη Γάζα με στόχο να ανοίξει η δίοδος ανθρωπιστικής βοήθειας που έχει μπλοκάρει το Ισραήλ.

Η ελληνική αποστολή είναι η 3η μεγαλύτερη και μετράει 205 ανθρώπους, ενώ 2500 άνθρωποι θα βαδίσουν προς τη Γάζα, για την Παλαιστίνη, για την ελπίδα, για την ανθρωπιά.

Όταν ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση παρακολουθούν με απάθεια αλλά και με αδιάκοπη την στρατιωτική χορηγία τους στο Ισραήλ και ο ΟΗΕ περιορίζεται σε δραματικές εκκλήσεις μέσω ανακοινώσεων, υπάρχουν και εκατομμύρια άνθρωποι που, όπως λέει στο tvxs ο Παναγιώτης Μαυροειδής που συμμετέχει στην αποστολή, όταν πίνουν νερό σκέφτονται εκείνους «που μόνο τα σύννεφα έχουν να τους θηλάσουν» και όταν κοιτούν τον έναστρο ουρανό πριν κοιμηθούν, αναλογίζονται αυτούς «που δεν έχουν που να πλαγιάσουν»… γιατί «μόνο οι λαοί πονούν πραγματικά».

Ο Παναγιώτης Μαυροειδής, μέλος της αποστολής, μιλά στο tvxs

Σε εξέλιξη μια γενοκτονία. Τι σηματοδοτεί η Γάζα;

Η Γάζα είναι πολλά πράγματα μαζί. Είναι η πιο ματωμένη εκδοχή της εισόδου σε μια νέα παγκόσμια πολεμική εποχή. Έρχεται να προστεθεί στο μακελειό της Ουκρανίας και δείγμα γραφής των επόμενων. Είναι μια επιχείρηση πλήρους αφανισμού των Παλαιστινίων, αλλά και επιδεικτικής δολοφονίας -με μίσος που περισσεύει- κάθε έννοιας αξιοπρέπειας και αντίστασης στον ιμπεριαλισμό, που επάξια όσο και επώδυνα αντιπροσωπεύει εδώ και δεκαετίας ο αγώνας της Παλαιστίνης.

Είναι ταυτόχρονα όμως και ένα παγκόσμιο πείραμα εμπέδωσης ως «κανονικότητας», όχι πλέον του παλιού δόγματος «τα κέρδη πάνω από τον άνθρωπο», αλλά του «όλα είναι κέρδη, οι άνθρωποι είναι τίποτα». Τι άλλο παρά αυτό ακριβώς σηματοδοτεί η δημόσια εκδήλωση πρόθεσης από τον Τραμπ, του προέδρου της ηγέτιδας δύναμης του καπιταλιστικού κόσμου ΗΠΑ, ότι «η Γάζα είναι ωραίο οικόπεδο, πρώτα θα τα γκρεμίσουμε όλα και μετά θα φτιάξουμε μια πολυτελή Riviera»;

Περίγραψέ μας την πορεία της αποστολής…

Μια πολυμελής ελληνική αντιπροσωπεία (205 αγωνίστριες και αγωνιστές) θα φτάσουν στην Αίγυπτο στις 12 Ιούνη. Εκεί θα συναντηθούμε με αντιπροσωπείες από 40 χώρες και 2.500-3.000 ανθρώπους διαφορετικών πολιτικών και θρησκευτικών πεποιθήσεων. Έχει δρομολογηθεί μετάβαση στη Χερσόνησο του Σινά, που περιλαμβάνει πορεία 50 περίπου

χιλιομέτρων και 3 ημερών με κατασκήνωση στην έρημο και τελική κατάληξη το συνοριακό πέρασμα της Ράφα, όπου το Ισραήλ έχει μπλοκάρει την ανθρωπιστική βοήθεια. Εκεί έχει προγραμματιστεί μεγάλη συγκέντρωση-διαδήλωση στις 15 Ιούνη, ενώ από τώρα υπάρχει έκκληση για ταυτόχρονα συλλαλητήρια σε όλες τις πρωτεύουσες και άλλες πόλεις του κόσμου, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας

Το αίτημα που ενώνει όλους αυτούς που συμμετέχουν από διάφορες χώρες, διαφορετικών ηλικιών και ίσως διαφορετικών πολιτικών τοποθετήσεων;

Απαιτούμε να περάσει και να διανεμηθεί η ανθρωπιστική βοήθεια με ασφάλεια. Όπως γινόταν και πριν. Για να ζήσει ο Παλαιστινιακός λαός που αυτή τη στιγμή καταδικάζεται σε πείνα και θάνατο, λόγω έλλειψης τροφής και υγειονομικής βοήθειας, καθώς το σιωνιστικό Ισραήλ την έχει μπλοκάρει. Σε επίδειξη πρωτοφανούς κυνισμού έχει κλείσει 800 ως τώρα κέντρα διανομής σε όλη τη Γάζα που λειτουργούσαν υπό την αιγίδα του ΟΗΕ και έχουν ανοίξει μόλις 8 όπου δήθεν διανέμεται δήθεν βοήθεια σε άθλιες ταπεινωτικές συνθήκες, από άγνωστη ως τώρα ΜΚΟ, Αμερικανο-Ισραηλινών συμφερόντων.

Αγωνιζόμαστε για κατάπαυση του πυρός με σταμάτημα της Ισραηλινής εισβολής, των βομβαρδισμών, την καθημερινή δολοφονία αμάχων, μαζί και παιδιών.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι με την Παλαιστίνη που μάχεται. Που έχει δικαίωμα να αντισταθεί, ακόμη και ένοπλα, σε μια βάρβαρη κατοχή από ένα αντιδραστικό εθνοθρησκευτικό κρατικό κατασκεύασμα στηριγμένο στο μαζικό εκτοπισμό και εξόντωσης των ντόπιων, ανάλογο μόνο της δημιουργίας των ΗΠΑ με δολοφονία των γηγενών πληθυσμών.

Τέλος, απαιτούμε την ανατροπή της συμμετοχής της Ελλάδας στο γενοκτονικό πόλεμο στο πλευρό του Ισραήλ, μαζί με τις ΗΠΑ και τις χώρες ΝΑΤΟ και ΕΕ. Η κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά και οι προηγούμενες ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ είναι ένοχες για την οικοδόμηση συμμαχιών θανάτου και ματωμένων κερδών με το σιωνιστικό κράτος.

Από τι θα κριθεί η επιτυχία της αποστολής;

Η επιτυχία της αποστολής δε θα κριθεί μόνο και κυρίως από τη θέληση και την αντοχή όσων θα συμμετάσχουν. Αλλά από το αν, πριν και μετά από αυτήν, στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο θα σηκωθούν όρθιοι οι άνθρωποι, αντί να παρακολουθούν live μια πρωτοφανή γενοκτονία στην εποχή της λεγόμενης Τεχνητής Νοημοσύνης. Από το αν θα δυναμώσει, θα μαζικοποιηθεί και θα πολιτικοποιηθεί το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και το

αντιπολεμικό κίνημα γενικά.

Ο ανθρωπισμός των «από κάτω» σε ευθεία σύγκρουση με τον κυνισμό των ισχυρών; Είναι θέμα συν-αισθήματος;

Για όλους τους ανθρώπους, για τους «κάτω», ανεξάρτητα από χρώμα, θρησκεία, χώρα, ιστορική διαδρομή, πόνος και εκμετάλλευση είναι κοινά. Μαζί και ο αγώνας και η αλληλεγγύη, έχουν πανανθρώπινη διεθνιστική διάσταση. Απέναντί τους ο κυνισμός της ιμπεριαλιστικής ληστείας και καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, που αφήνει κοινωνικά και άλλα συντρίμμια, όχι μόνο στη Μέση Ανατολή (όπου το πετρέλαιο αποδείχτηκε κατάρα) και τον αναπτυσσόμενο κόσμο, αλλά και εντός των ισχυρών καπιταλιστικών κρατών, μιλώντας για τα εργατικά, λαϊκά στρώματα. Είναι θέμα πολιτικής επίγνωσης της εποχής μας. Είναι θέμα ανάληψης συλλογικής, μαχόμενης πολιτικής ευθύνης. Αλλά, ναι, είναι και θέμα συν-αισθήματος, διότι μόνο οι λαοί πονούν πραγματικά.

Μπορεί μια αποστολή ακόμη κι αν επιτύχει το σκοπό της να αλλάξει το ρου της ιστορίας – σε μια άνυδρη κινηματικά εποχή – και να αποτελέσει παράδειγμα σύγχρονου ρεύματος για έναν άλλο, καλύτερο κόσμο;

Είμαστε σε σκοτεινή εποχή και με τεράστιους κινδύνους για την ανθρωπότητα. Δε θα συμφωνήσω ότι είναι άνυδρη κινηματικά. Οι λαοί αγωνίζονται σε όλο τον κόσμο για τα εργατικά και ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα και ελευθερίες. Οι δρόμοι πλημμυρίζουν, οι εξεγέρσεις δε λείπουν. Κυρίως λείπει η πυξίδα, ο διαυγής συνολικός επαναστατικός στόχος και δρόμος, για να «έρθουν όλα ανάποδα», να συντριβεί ο άκαρδος κόσμος της εκμετάλλευσης, του πολέμου, της βίας. Αυτή η αποστολή αποτελεί μία μικρή συμβολή και μονοπάτι προς το στόχο και το δρόμο, που εν τέλει θα τον βρούμε με στρατηγική ενόραση αλλά και βαδίζοντας.

Τι νικάει το φόβο;

Η αλληλεγγύη νικάει το φόβο! Όταν τα περίκλειστα «εγώ» γίνονται «εμείς». Τότε είναι που όχι μόνο φεύγει ο φόβος αλλά που αλλάζει στρατόπεδο, που κόβει τα πόδια εκφοβιστών των λαών, του φτωχόκοσμου και των ελπίδων τους. Η μαχητική αλληλεγγύη των «κάτω» που καμιά σχέση δεν έχει με την υποκρισία και τη φιλανθρωπία των «πάνω», που με το ένα χέρι κλέβουν και σφάζουν και με το άλλο ελεημονούν για να συσκοτίσουν ή να συγχωρεθούν τα πεθαμένα τους (αν τους έχει μείνει και αυτή η ενσυναίσθηση).

Αλληλεγγύη σημαίνει ότι μάχεσαι και δεν μηρυκάζεις λέξεις και συναισθήματα, καταγγελίες σε κοινή θέα και το βράδυ γυρίζεις σπίτι σου, με έναν απροσπέλαστο φόβο, «ευτυχώς δεν είμαι εκεί». Όταν πίνεις νερό σκέφτεσαι εκείνους «που μόνο τα σύννεφα έχουν να τους θηλάσουν» και όταν κοιτάς τον έναστρο ουρανό πριν κοιμηθείς, αναλογίζεσαι αυτούς «που δεν έχουν που να πλαγιάσουν».

Υπάρχουν αντικειμενικές δυσκολίες για τον προορισμό αλλά και άγνωστα για την ώρα συναισθήματα γι αυτά που θα δείτε. Φοβάσαι περισσότερο τον πηγαιμό ή την επιστροφή;

Αντικειμενικές δυσκολίες υπάρχουν πολλές. Έχουμε πλήρη επίγνωση και είμαστε προετοιμασμένοι και για απρόβλεπτες συνθήκες. Ποιος και ποια όμως από τους «κάτω» που ρώτησες πριν, περνάει εύκολα σήμερα; Ποιος αντέχει την κοινωνική φτώχεια, τον πολιτισμικό μαρασμό, τη διαρκή απειλή των πολέμων που γίνεται όλο και πιο κοντινή ή την συντριβή των ελπίδων της νέας γενιάς, την προσπάθεια να αποδεχθούν όλοι ότι θα ζήσει χειρότερα από τις προηγούμενες; Ποιος κοιμάται ήσυχος τα βράδια γνωρίζοντας ότι και το επόμενο πρωί θα δει στα μέσα εικόνες παιδιών να κουβαλούν άψυχα κορμάκια από τα αδέρφια τους;

Κανείς από μας δε φοβάται λιγότερο από οποιονδήποτε άλλο άνθρωπο. Δεν πρόκειται για κάποια ασυλλόγιστη επίδειξη γενναιότητας, αλλά για συλλογική συμβολή σε ένα γενικό ξεσηκωμό αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και αντεπίθεσης του αντιπολεμικού κινήματος.